

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน

ของ นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๕๗

เรื่องพิจารณาที่ ๒๘/๒๕๕๗

วันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ เฉพาะในส่วนที่ทำให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เป็นไปโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

ความเห็น

ก่อนที่จะพิจารณาประเด็นวินิจฉัยตามคำร้องนี้ มีความเห็นในประเด็นว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องของผู้ตรวจการแผ่นดิน ไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่ ดังนี้

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๔ วรรคหนึ่ง (๑) บัญญัติให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจหน้าที่พิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนในกรณี (ก) การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือปฏิบัตินอกเหนืออำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น (ข) การปฏิบัติหรือละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้องเรียนหรือประชาชนโดยไม่เป็นธรรม ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ก็ตาม และ (ค) การตรวจสอบการละเลยการปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและองค์กรในกระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาล และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ บัญญัติให้ผู้ตรวจการแผ่นดินอาจเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญได้เมื่อเห็นว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ และอาจเสนอเรื่องต่อศาลปกครองได้เมื่อเห็นว่ากฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดของบุคคลใดตามมาตรา ๒๔๔ วรรคหนึ่ง (๑) (ก) มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

พิจารณาแล้ว วัตถุประสงค์ที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน จะเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาได้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) คือ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย มิใช่การกระทำของบุคคลหรือองค์กร ตามรัฐธรรมนูญ ส่วนวัตถุประสงค์ที่ผู้ตรวจการแผ่นดินจะเสนอให้ศาลปกครองพิจารณาได้ คือ กฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดของบุคคลใดตามมาตรา ๒๔๔ วรรคหนึ่ง (๑) (ก) คือ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ซึ่งกรณีตามคำร้อง ผู้ตรวจการแผ่นดินได้ขอให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) ว่า การจัดการการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ตามพระราชกฤษฎีกา ยุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่ โดยบรรยายข้อเท็จจริงตามคำร้อง เกี่ยวกับการดำเนินการจัดการการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยว่าการดำเนินการดังกล่าวชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ จึงเป็นกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยการกระทำของคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ไม่ได้ขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ คำร้องนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) แต่เมื่อศาลรัฐธรรมนูญ โดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสียงข้างมากมีมติรับคำร้องของผู้ตรวจการแผ่นดินไว้พิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) จึงมีความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตนตามประเด็นวินิจฉัย ดังนี้

พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ อันเป็นที่มาของการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ มีสาเหตุของการตรา สรุปลได้ว่า เนื่องจากได้เกิดปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกของชนในชาติ ส่งผลกระทบต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนชื่อเสียงของประเทศชาติ รัฐบาลได้พยายามคลี่คลายปัญหาด้วยสันติวิธีและดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายและวิถีทางของรัฐธรรมนูญแล้ว แต่ไม่อาจยุติปัญหาได้ จึงเห็นสมควรยุบสภาผู้แทนราษฎร และจัดให้มีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพื่อคืนอำนาจ การตัดสินใจทางการเมืองให้แก่ประชาชน โดยพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวกำหนดให้มีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นระยะเวลา ไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวันแต่ไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันยุบสภาผู้แทนราษฎร เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๐๘ วรรคสอง แล้ว ส่วนผลที่เกิดจากการดำเนินการของคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จะเป็นไปโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ นั้น จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ได้ดำเนินการไปแล้วต่อไป

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการจัดการเลือกตั้งโดยกำหนดวันที่พรรคการเมืองจะยื่นบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ และกำหนดวันรับสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ตั้งแต่วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ แต่ปรากฏว่ามีการชุมนุมประท้วงและขัดขวางการสมัครรับเลือกตั้ง เป็นผลให้ไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือไม่สามารถจัดให้มีการรับสมัครรับเลือกตั้งได้ใน ๒๘ เขตเลือกตั้ง แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งก็ยังคงดำเนินการให้มีการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ โดยที่ไม่มีการลงคะแนนเลือกตั้งใน ๒๘ เขตเลือกตั้ง เพราะไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ และเมื่อจัดการเลือกตั้งในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงได้มีหนังสือไปถึงนายกรัฐมนตรี ขอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาให้มีการรับสมัครรับเลือกตั้งและลงคะแนนขึ้นใหม่ใน ๒๘ เขตเลือกตั้งที่ไม่ได้จัดให้มีการเลือกตั้งดังกล่าว

การดำเนินการจัดการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ โดยที่ใน ๒๘ เขตเลือกตั้งไม่สามารถจัดการเลือกตั้งได้เพราะไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้ง ทำให้ในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันเลือกตั้งทั่วไปตามพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่สามารถจัดการเลือกตั้งได้ทั่วราชอาณาจักร ส่งผลให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันดังกล่าวมิได้กระทำเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๘ วรรคสอง ซึ่งมีใจความสำคัญ คือ การกำหนดกรอบระยะเวลาจัดการเลือกตั้งเมื่อมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรและการกำหนดให้การเลือกตั้งต้องเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

ดังนั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงจากการเลือกตั้งว่า มีการรับสมัคร การประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และการกำหนดให้มีการลงคะแนนเลือกตั้งเพียง ๓๔๗ เขตเลือกตั้งเท่านั้น แต่อีก

๒๘ เขตเลือกตั้ง นั้น มีเหตุที่ทำให้ไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้ง และคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ได้กำหนดให้มีการขยายเวลาการรับสมัครรับเลือกตั้งไปตั้งแต่แรก จนกระทั่งการดำเนินการจัดการเลือกตั้งได้เสร็จสิ้นลง ทั้งที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๕๗ แล้วว่า หากเกิดเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอย่างอื่น มาขัดขวางทำให้การจัดการเลือกตั้งทั่วไปตามกำหนดเดิมไม่อาจดำเนินการให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้ หรืออาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ ความมั่นคงแก่รัฐ หรือภัยพิบัติสาธารณะ อันสำคัญ ก็สามารถกำหนดวันเลือกตั้งใหม่ต่างจากที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรได้ตามสภาพการณ์แห่งความจำเป็น แต่จะต้องกระทำโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาแก้ไขเปลี่ยนแปลง กำหนดวันเลือกตั้งทั่วไปที่กำหนดไว้เดิมจะกระทำโดยมติของคณะกรรมการการเลือกตั้งเฉพาะ ในบางหน่วยเลือกตั้งหรือบางเขตเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ หรือมาตรา ๑๐๘ หาได้ไม่ และการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดวันเลือกตั้งทั่วไปขึ้นใหม่เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องเป็นผู้นำความกราบบังคมทูล ฯ พระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย แต่นายกรัฐมนตรี ต้องปรึกษาราชการกับคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อน ประกอบกับภายหลังที่ได้ดำเนินการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แล้ว ปรากฏว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีหนังสือไปถึงนายกรัฐมนตรี ขอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาให้มีการรับสมัครรับเลือกตั้งและลงคะแนนขึ้นใหม่ใน ๒๘ เขตเลือกตั้ง ที่ไม่ได้จัดให้มีการเลือกตั้ง ทำให้เห็นได้ว่า การเลือกตั้งในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ อันเนื่องมาจากการยุบสภาผู้แทนราษฎรตามพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ มิได้กระทำ เป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร จึงเป็นการเลือกตั้งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๘ วรรคสอง

อย่างไรก็ดี ก่อนการดำเนินการจัดการเลือกตั้งดังกล่าวของคณะกรรมการการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้พยายามปฏิบัติตามคำวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๕๗ โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประชุมปรึกษาราชการกับนายกรัฐมนตรี ขอให้เลื่อนกำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปออกไปก่อน แต่นายกรัฐมนตรีเห็นว่า การเลื่อนกำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปขึ้นใหม่ไม่อาจกระทำได้ คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงจำต้องจัดการเลือกตั้งไปตามกำหนดเดิม คือวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และเป็นไปตามแนวคำวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๕๗ แล้ว

อีกทั้งในระหว่างการรับสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อในวันที่ ๒๓ ถึง ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ นั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีหนังสือด่วนที่สุดไปยังหัวหน้าพรรคการเมืองทุกพรรครว่า หากประสงค์จะยื่นบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ไม่สามารถเข้าไปยังสถานที่รับสมัครได้ ให้ไปแจ้งความไว้เป็นหลักฐานที่กองบังคับการปราบปรามหรือสถานีตำรวจนครบาลดินแดง เพื่อใช้เป็นหลักฐานว่ามาถึงสถานที่สมัครก่อนเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกาของวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ เพื่อให้ได้สิทธิในการจับสลากหมายเลขผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อของพรรคนั้น ๆ ปรากฏว่ามีผู้สมัครหลายคนไปลงบันทึกประจำวันไว้และได้รับหมายเลขประจำตัวผู้สมัครมา ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้เดินทางไปที่สถานที่รับสมัครเลย หนังสือดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์สถานที่รับสมัคร ซึ่งเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในกรณีการสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง มีหลายเขตเลือกตั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงสถานที่รับสมัครโดยไม่มีการประกาศล่วงหน้าหลายครั้ง เป็นเหตุให้มีผู้สมัครเพียงพรรคเดียวในบางเขตเลือกตั้ง ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวย่อมถือได้ว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ ขัดต่อหลักความเสมอภาค ทำให้เกิดความไม่สุจริตและเที่ยงธรรมในกระบวนการเลือกตั้งทั่วไปอย่างแจ้งชัด

นอกจากนี้ การนับคะแนนเลือกตั้งหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาลงคะแนนในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ทำให้ผู้ที่จะต้องมาเลือกตั้งหลังวันดังกล่าวทราบผลการเลือกตั้งก่อน และส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจลงคะแนนของผู้ที่จะมาใช้สิทธิเลือกตั้งในภายหลัง ทำให้การเลือกตั้งไม่เที่ยงธรรมในที่สุด และการให้นับคะแนนเลือกตั้งในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ทำให้การลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้าและการเลือกตั้งที่เลื่อนไปวันที่ ๒๐ และ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นอันไร้ผล เพราะบัตรที่ลงคะแนนไปจะกลายเป็นบัตรเสีย ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๓ วรรคสอง บัญญัติว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ โดยให้ใช้บัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบละหนึ่งใบ อีกทั้งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๒ ยังบัญญัติให้ การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งตามส่วนที่ ๙ การลงคะแนนเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้ง นี้ คณะกรรมการการเลือกตั้งอาจดำเนินการล่วงหน้าเพื่อนำบัตรเลือกตั้งมานับรวมในวันเลือกตั้งได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเฉพาะท้องถิ่น คณะกรรมการการเลือกตั้งจะกำหนดเป็นอย่างอื่นก็ได้

ในกรณีที่บัตรเลือกตั้งส่งมาถึงที่นับคะแนนของเขตเลือกตั้งใดหลังจากเริ่มนับคะแนนแล้ว ให้ถือว่าบัตรเลือกตั้งนั้นเป็นบัตรเสีย ในกรณีที่บัตรเลือกตั้งจากที่ใดสูญหาย หรือมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการเลือกตั้งที่ใดมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยสั่งมิให้นับคะแนนจากที่นั้นก่อน แล้วจึงสั่งให้บัตรเลือกตั้งจากที่นั้นเป็นบัตรเสีย ดังนั้น การนับคะแนนไปแล้วจะกระทบการเลือกตั้งที่เลื่อนไปวันที่ ๒๐ และ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๗ ในลักษณะที่กระทบต่อหลักการที่การเลือกตั้งต้องทำโดยลับนั่นเอง

เมื่อพิจารณาจากคำร้องและจากข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวน ประกอบหลักกฎหมายข้างต้นแล้วกรณีเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า หลักการพื้นฐานของการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นหลักความเป็นทั่วไปของการเลือกตั้ง หลักการเลือกตั้งโดยตรง หลักการเลือกตั้งโดยเสรี หลักการเลือกตั้งโดยเสมอภาค และหลักการเลือกตั้งโดยลับ ซึ่งได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังที่กล่าวมาข้างต้น ได้ถูกกระทบกระเทือนอย่างร้ายแรงในทุกขั้นตอนของการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมการเลือกตั้ง การเลือกตั้ง การนับคะแนนและการคิดคะแนนให้เป็นผลของการเลือกตั้ง สมควรที่จะได้มีการดำเนินการใหม่ เพื่อให้การจัดการเลือกตั้งบรรลุความมุ่งหมายต่อไป โดยเป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดวันเลือกตั้งใหม่ซึ่งจะต้องกำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปให้เป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร และเพื่อให้การเลือกตั้งที่จะมีขึ้นต่อไป มีความเที่ยงธรรมและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ จึงเห็นควรให้คณะกรรมการการเลือกตั้งและนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป อันเนื่องมาจากการยุบสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการให้มีพระราชกฤษฎีกาแก้ไขเพิ่มเติมกำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปเสียใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๘ วรรคสอง ต่อไป ทั้งนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๙/๒๕๔๙ ไว้เป็นแนวทางแล้ว

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป ในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ตามพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นการเลือกตั้งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เป็นผลให้พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ เฉพาะในส่วนที่

กำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗
มีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ สมควรที่จะได้มีการดำเนินการใหม่เพื่อให้การจัดการเลือกตั้ง
บรรลุความมุ่งหมายต่อไป

นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ